

LBRIS

We know
books

Magdalena Hărăbor

FERESTRE

E I K O N

București, 2021.

Cuprins

În căutarea ferestrelor	5
Liniștea zorilor atârână prin copaci	7
Miraj	8
Singurătate pe muchie de cuțit	9
Medrol.....	11
E vorba despre mine	13
Dinspre fierbinte spre rece tranziție aleatorie... ..	16
Un soi de voiaj.....	18
Aș vrea să împart ce mi-a rămas cu tine	19
Neliniște	21
Rătăcire	22
Se poate să știm	23
Tablou imaginar	24
Gânduri pentru acum / pentru totdeauna.....	25
Dimineață rănită	27
Plecând.....	28
În folie, frica	30
Mi-ascund obrazul drept sub palmă	31
Un iris se deschide evantai	32
Durere aproape.....	33
De unde știi că am plecat.....	35
Ce am făcut până acum (Replieri)	36
Trăiesc în cercul meu.....	37
În vis	38
Cine sunt	39

Onirism 1	41
Suprarealitate / onirism 2	42
În acorduri meditative	43
Belvita.....	44
Fereastra 1	46
Fereastra 2	48
Percepție ruginită	49
Consonanțe	50
„Pendulez de-o parte și de cealaltă a expresiilor / impresiilor frumoase”	52
Vânătoare	54
Mă voi preface (Mi-aud râsu-nfundat).....	56
S-a rătăcit în noi pădurea	58
Printr-o perdea densă lumea se uită la mine.....	60
Să fii fereastră deschisă	61
Fugile din sine	62
Un joc.....	64
Fără titlu.....	65
Se luptă-n mine carnea și pielea-ntemnițate.....	66
Îmi vine greu să mă despart.....	67
Dezleagă tăpile cerului.....	68
În încercarea de a scrie un vers	69
Verticalitate	70
Nehotărâre.....	72
Strângeai în brațe vântul.....	73
Habitatul acesta mi-e străin.....	74
Țin frigul în mâini.....	75

Vers de stea și de iarbă.....	76
Mi-am spus cu vocea altuia	77
Insomnii măsurate cu ochii deschiși / de martie	78
Desprindere de efemer	80
Am răscolit cuibul peștilor la hotare	81
I-am potrivit singurătatea	82
Mi-am spălat nopțile până la epuizare.....	83
Cuprinde-mă.....	85
Fiecare rătăcește drumuri.....	86
Obsesii.....	87
Îmbrățișare	89
33 de trepte 33 de pași 33 de chei.....	90
Am fost de-atâtea ori.....	91

În căutarea ferestrelor

Sunt 63 de poeme
trupuri curate sau pătate de stropul de viață
63 de fire de iarbă
de ploaie
de ceea ce aş vrea să spun
și nu reușesc

scăpate de infern

inimi strigându-și dreptul la viață
frumoase sau serbede
desenate în colorit indistinct
nuanțe amestecate
într-una
ferestre căutate îndelung săpate în cerul senin și în
ape
în suflet candid
cuvinte stinghere
cu suflu, lipite de mine
unde doar tu vezi
căutând și întrebând
spunându-mi frumusețea e trecătoare
numai drumul e altfel
până aici m-a ținut trează, arzând

Am ars neputințele
am săpat ferestre
croind adăposturi

Sunt pe partea dreaptă a vieții

De-a lungul iubirii
vremuirea-i departe.

Liniștea zorilor atârnă prin copaci

adăpost caută
într-o inimă rătăcitoare
devenire sunt toate
pe spirala lacrimii
până la ceas de crepuscul
norii flutură cuvinte înaripate
resturi de pace
te caută prin dimineți de floare
când verile flutură-n geam cireșe coapte
ești tot mai departe / așa de departe
deschisă-i fereastra înțelesurilor adânci
obiectele sunt pline de tine
o scrumieră
rămâne goală
în vaietul
ei.

Miraj

Din spuma valurilor se ivesc coame de cai sălbatici
Strivind nisipuri în copite

Subjugă răspântii de aer umed și se-avântă
De parc-ar vrea să se răsfrângă
Pe zare
În clopotele serii

Alunecă pe ceruri închipuiri acerbe
Ce-și caută cuprinsul în însemnări boeme
Și tot ce-i ne-nțeles se schimbă-n jocuri de imagini
Ca niște segmentări naive de cer, nisip și ape

Sunt coamele sălbatice de doruri în ruină
Înveșmântarea unui crez de alabastru
Îmbrățișarea unui vis care timid se înfiripă
La cumpăna culorilor
În străluciri sacrale.

Pe plaja largă cuprinsă ca de vrajă
S-aude tropăitul tandru al cailor sălbatici.
(epica încântătoare a unui nou volum).

Singurătate pe muchie de cuțit

Între două liniști
ochii s-au deschis
 odată cu pașii leilor
încolțiți
de vânătorii de suflete

Singurătatea își găsește loc fără să caute...

Își găsește loc într-un rând
într-un șir de impresii

Își găsesc loc printre sepii
versurile

Rânduri de poem
înmugurind din amintiri
se ivesc timid
din carapacea trăirilor
îmi retrag cunoașterea

Duminica
o închid în mine
fără să mă tem
voi însufleți tăcerile
cu o nădejde
astup întrebările ce-mi sfâșie carnea
cu noi întrebări despre dragoste.

Singurătatea și-a înecat puterea
prin ușa deschisă căldura inundă trupul
în timp ce materia își vede de treabă
somniașulice semne / repere strigă în urma noastră
existența
să o vânture...

Voi urca în copacul meu liniștea de dincoace
de toamnă adormită pe frunze

În sfârșit,
primăvărat
copiii au învățat să-și lege șireturile.